Quelle: https://manuscripta.at/?ID=237
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

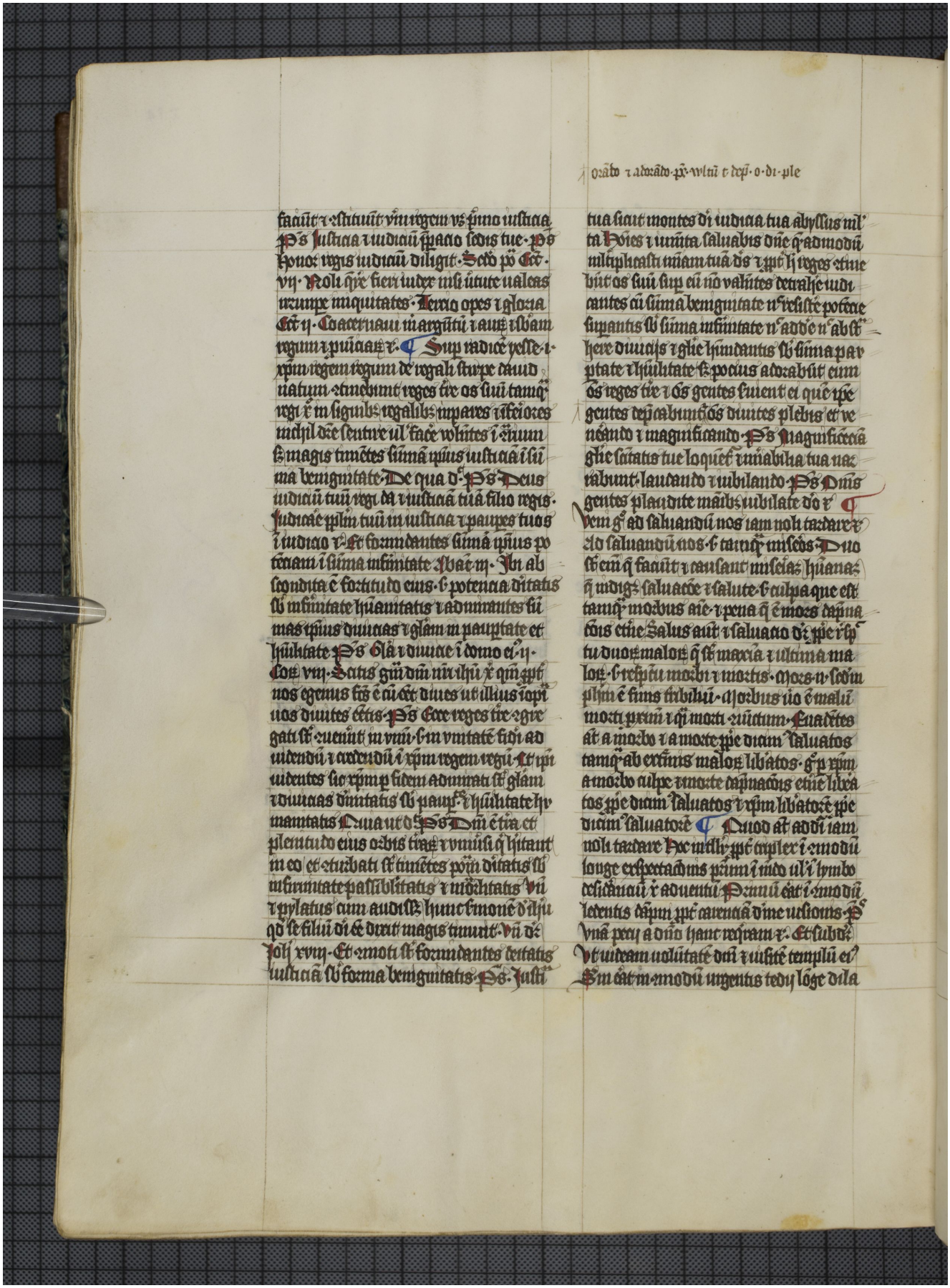

faciũt ⁊ constituit vnũ regem vs ꝑ mo iustitiam
Ps Iustitiam ⁊ iudiciũ ꝓparo sedis tue. Ps
Diuo: regis iudiciũ diligit. Sed ꝓ cõ-
vt. Noli ꝗre fieri iudex nisi ꝓfute valeas
erumpere iniquitates. Iterio opes ⁊ gloria
cõt ⁊. Coacervabit in argũtis ⁊ auferet illam
regum ⁊ puniabit ⁊. ¶ Sup radice pelle ⁊
xpm regem regum de regali stirpe dauid
natum. et timebunt reges terre os suũ tamq̃
regi ꝛ in signis regalibus impares ipsi reges
nihil dicere sentire vel facere volunt ⁊ eum
timent magis timentes summã ꝗnus iustitiã ⁊ sui
ma benignitate. De qua d. Ps. Deus
iudiciũ tuũ regi da ⁊ iustitiã tuã filio regis.
iudicare populũ tuũ in iustitia ⁊ pauperes tuos
in iudicio ⁊. Et fortitudo eius. ⁊ potencia ditatis
sui in sublimitate humilitatis ⁊ adunantes si
mas ꝗnus diuitias ⁊ gloriam in paupertate et
humilitate Ps. Gloria ⁊ diuitie in domo ei. ⁊.
Dicit vnus. Satis gñ dñe nri ihu ꝛ qm ꝗpt
nos egenos tãs ē ei et diues ut illius inopi
nos diuites efficis. Ps. Ecce reges terre congre
gati sunt venerunt in vnũ. ⁊ in vnitate fidei ad
uidendũ ⁊ adorandũ in xpm regem regũ. Et xpi
uidentes sic xpm ꝑ fidem adorantes sunt gloria
⁊ diuitias dñitatis sui pauper in humilitate hu
manitatis. Qua ut d. Ps. Dñe etia et
plenitudo eius orbis terre ⁊ vnusq̃q̃ habitant
in eo et turbati sunt timentes ꝓpter ditatis sui
in sublimitate passibilitatis ⁊ mortalitatis vni
⁊ exaltatus cum audisset hunc timore d. ihu
qd se filiũ dei esse dicit magis timuit. Vnde
Joh. xvij. Et eximoti sunt fortitudinem sentiens
iustitiam sui forma benignitatis. Ps. Iusti

tia tua sicut montes dei iudicia tua abyssus mul
ta. Homines ⁊ iumenta saluabis dñe q̃ admodũ
multiplicasti miam tuã ds ⁊ ꝓpt hi reges timue
runt os suũ sup eũ no valentes dicere aliqd iudi
cantes eũ summa benignitate nec resistere potente
sup eos sui summa sublimitate nec addere nec abstr
here diuicias ⁊ glie hominibus sui summa pau
pertate ⁊ humilitate et pocus adorabunt eum
os reges terre ⁊ os gentes suient et quẽ ꝗ
gentes deprecabuntur os diuites plebis et ve
nerando ⁊ magnificando. Ps. Magnificata
glie sanctus tue loquent mirabilia tua ma
rabunt laudando ⁊ iubilando. Ps. Omnes
gentes plaudite manibus iubilate deo ⁊ ¶
Venit g̃ ad saluandũ nos iam noli tardare ⁊
ad saluandũ nos. ⁊ tamq̃ insecos. Duo
sunt enim q̃ facit ⁊ causant insecos. hominem
q̃ indignos saluatione ⁊ salute. ⁊ culpa que est
tamq̃ modus aie ⁊ pena q̃ ē mors dampna
tionis etne. Salus aut ⁊ saluatio dicit ꝓpie ⁊ sp
tu duorum malorum q̃ sunt macia ⁊ ultima ma
lorum. ⁊ respectu mortis ⁊ mortis. ⁊ mors ⁊ sed m
plum ē finis tribulationum. ⁊ morbus nõ ē malum
mortis primum ⁊ qm mortis cõtinuum. Euadentes
at a morbo ⁊ a morte ꝓpie dicam saluatos
tamq̃ ab erroribus malorum liberatos. q̃ p xpm
a morbo culpe ⁊ morte dampnationis etne liberat
tos ꝓpie dicam saluatos ⁊ xpm liberatorem ꝓpie
dicam saluatorem. ¶ Quod at addit iam
noli tardare hoc nihil ꝓ ꝓpter ⁊ eximodũ
longe expectandus pannũ ait ⁊ eximodũ
desiderantibus ⁊ adventũ. Pannũ ait ⁊ eximodũ
ledentis dampnũ ꝓpter carenciã dñe visionis. Ps
vna petij a dño hanc requiram ⁊. Et subdit
vt videam voluptatem dñi ⁊ visitem templũ eius
Sm ait m eximodũ urgentis tedij longe dila

o:ãdo ⁊ adorãdo ꝓ: vltũ ⁊ dep: o: di: ple